

Megjelen hetenkint kétszer
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljaújhely, Főter 9 szám
Telefon: 42. szám.

Ésiratokat nem adunk vissza.

Ésiratok minden garmond sor 40 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 korona.
Egyes szám ára 12 fillér.

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petít betűknél nagyobb, avagy
diszkrétul, vagy kerettel ellátott hir-
detések természetük szerint egy négyszög
centim. után 8 fill. — Állandó hirdeté-
seknek árkedezmény.

4 K. 50 f.
4 K. 50 f.
2 K. 40 f.
1 K. 80 f.

dók.

ihály.

észvénytárs.

Erőátviteli

órákor

nében tartja

ését,

meghívja

gazgatóság.

terjesztése.

zletévről.

számadás és

n bárki által

gyűlést meg-

ményezte és

ga miatt

sére

-OT

ir. am-

kalmás.

t szállít

Z

ktára

9.

Kárpátok ünnepén.

Ünnepi beszéd, amelyet a polgári fiúiskolában
május 1-én rendezett Kárpáti-napon Kertész
Ödön igazgató intézett az ifjusághoz.

— máj. 3.

Kedves Ifjuság! A természet
ünnepnapja van ma. A boldog
béke korszakában e napon pi-
hentettük könyveinket, virágot
tűztünk kalapunkra és kivonul-
tunk a szabadba, hogy a feléb-
redt természet szépségeiben gyö-
nyörködhesünk. De ma nemcsak
a derült kék égbojtozatnak hódolunk,
nemcsak a lombos erdő-
nek, a virágos pázsitnak örven-
dünk, az élet megújulásánál
nem csupán az uralkodó zöld szín
tölti be lelkünket. Emlékünkben
még másik két szín társul a zöld-
höz, hogy így teljes harmóniában
bontakozzék ki szent lobogónk-
nak képe: a piros, fehér és zöld.

Kegyelettel kell ma megem-
lékeznünk a fehér lepellel bori-
tott Kárpátokról, a néma hegy-
óriásokról, a hóval fedett szaka-
dékokról, a kopár gerincekről, a
melyek a tél zordságában rende-
sen magukra hagyatottak, csak a
mult év telén tarkították fehér
kőntösüket piros vérről. Mintha
minden egyes szikla megszólalt
volna, biztatván hős katonáinkat,
hogy a Kárpátok helyt állanak
magukért. A költő szavai meg-
valósultak. Az évezredek titkos
kriptákból kiszállott Árpád vezér
és látván a bajt az ő népén, fel-
nyargalt paripájával a hegyre, be-
lefűjt kürtjébe, mire a sziklák
felhasadtak és a feltámadt vité-
zek siettek újra a mult elfoglalni.

A piros vérről beázott hó-
mezőknél szállt akkor lelkünkbe
a reménység, az ébredés, a meg-
újulás, a győzelem babérkoszo-
rujának, a béke palmaágának
színe: a zöld szín.

Akkor reménykedtünk, ma pe-
diglen a Mindenható kegyelméből
ünnepelve emlékezünk.

Majd 2 év óta dul a világháború.
1914. nyara még csupa bizalom, csupa
lelkesség, csupa győzelem, de meg-
indul az óriási orosz kolosszus, ellen-
ségeink bizalma, a hatalmas gőzhen-
ger, amely elől verhetetlen seregeink
visszavonulni kénytelenek. És eme
sötét napokban minden magyar em-
bert megnyugtatót ama körülmény,
hogy történték bármilyen Magyarorszá-
got a Kárpátok megvédik. Ugy lát-
szik, ezen nyugodt közérzést igyeke-
zett ellenségünk megzavarni, amidőn
több szorosban betörést kísérelt meg.
A kísérlet balul ütött ki. Ha meg is
zavarták a környék lelki nyugalomát,
ámde a betörők Uzsoknál, Vereckénél
és Kőrösmezőnél sirjukat találták
meg. Egyik hős hadvezérünk, Boroe-
vics pediglen önérettel adhatta tud-
tul a világnak, hogy erős várunk ne-
künk a Kárpátok. Csapataink színe-
javát a hadvezetés másfelé irányi-
totta, nem számítva arra, hogy az
ellenség hazárdjátékba fog, a hatal-

mas hegykoszoru birtokába akarván
jutni, hogy a szövetségesek éléskam-
ráját: a Nagy Magyar Alföldet bir-
tokába vegye. És egy sötét, ködös
őszi napon minket, zempléneket is
megrémített a hír, hogy az ellenséges
hordák vármegyénk északi részét ta-
possák. Mindnyájan emlékezünk a
homonnai invázió izgalmas napjaira,
melynek lelki hullámváza Ujhelyig
hatott, vergődve a remény és két-
ségbeesés között. Isten segítségével
azonban Homonnánál tovább nem
juthattak. Ámde a zivatár után ál-
landó boru következett és Uzsok, Lup-
kov és Dukla nem kerültek le többé
a háborus tábláról. Bekövetkezett
a nagy téli csata, amidőn vitéz hadse-
regünk oly hősiességet tanusított, a
mely a világtörténetben példa nélkül
áll. Emberfeletti feladat volt az óriási
kolosszus feltartása. Az orosz hadse-
reg egyik vereség után a másikat
szenvetde el. Duklánál valósággal
megöröltük a tizes rajokban előretörő
ellenséget, Uzsok pediglen a diadalok
symboluma lett. A magyar honvédek
egyaránt bámulta szövetséges és el-
lenség. Hadur szelleme költözött mind-
egyikbe, Árpád vezér lelke buzdította
őket. Ugy harcolt mindegyik, mint a
kinek háza és családja van megtá-
madva: elszánt hősiességgel.

És mire a hó olvadni kezdett, a
nyugalom visszazált a lelkekbe, már
elhitte mindenki, hogy a Kárpátok
bevehetetlenek, hogy ilyen várral a
világnak egy nemzete sem rendelkezik.

Közben más hadszíntereken ránk
nézve részben kedvező, részben szo-
moru események történtek. A mazuri
tavaknál a hős németek orosz sere-
geket pusztítanak el, Limanovánál
pediglen vitéz magyar huszárok ve-
rik meg a meggyengült óriást. Majd
az ellenség jut olesó babérhoz, bir-
tokába veszi a kiéhezett Przemysl
várát. Az orosz vérszemét kap, már
nem lát többé akadályt és teljes ere-
jével a Kárpátokra veti magát. Német
szövetségeseinkkel karöltve harcokunk
Magyarországról és habár az ellenség
most sem k méli katonáinak ezreit és
tizezreit, egy tapodtat sem tud előre
jönni. Még egy kísérletet tesznek
1915. husvétja körül és azután mintegy
összeestek... Az orosz hadsereg dön-
tően meg volt verve. Már csak a dia-
dal gyümölcseit kellett leszakítani.

Késő utódok a történelem arany-
lapjain fogják Gorlicét megpillantani.
De a mi diadalalmorunkat az író
tolla esetelni nem képes. Valósággal
a boldogságban utszunk akkor, ami-
kor még nem is tudhattuk a nagy
áttörés következményeit, hogy a visz-
szafoglalt területeinken kívül ellen-
séges birodalmak kerülnek birtokunkba
1 1/2 millió fogolylyal, 3000 ágyuval és
egyéb tömegtelen hadizsákmánnyal.
És egyszerre — közvetlen az áttörés
után — mintha a Kárpátok taraja
megrázta volna magát, szikla mellett
megfeszítette, mire az orosz mene-
külni kezdett a bércek és völgyek
tájékáról. Két tűz közé szorítva, a
bekerítés veszedelme alatt minden
ösvényt felhasznál. A nagy földren-
dés valósággal demorizálta az ellen-
séges hadsereget. Az óriási gőzhenger
agyonzuzva csuszott visszafelé és a
hon határa megtisztult. Magyarország
ismét szabadon lélezett.

Fiatal barátaim! Visszatekintve
a közel mult eseményeire, csak a
közel múlt eseményeire, csak a
mélyszégyen hála érzete költözhet szí-
veinkbe. Hála a Mindenható Isten
iránt, aki a magyar nemzetet a puszt-
ulástól megmentette, hála hős had-

seregünk iránt, amelynek minden
egy katonája dicsően állta meg he-
lyét, azon tudattal, hogy itt választás
csak a halál és szolgaság közt lehet.
És boldog, meglegedett érzéssel gon-
doljunk szerencsés geográfiai helyze-
tünkre, fordítsuk tekintetünket a Kár-
pátok bérceire, a mi ezeréves védő-
bástyáinkra, amelyek segítségével vol-
tak csak képesek hős honvédeink az
inváziót feltartóztatni.

Fájdalom, a hősi védelem nagy
áldozatokkal járt. A gigászi tusák
alatt békés otthonok semmisültek meg,
barátságos lakóházak tűntek el, tem-
plomok és iskolák omlottak össze, vi-
ruló községek áldozatul estek. Hazánk
északkeleti részében lakó polgártár-
saink szenvedtek legtöbbet a haza
jövendőjéért, így vármegyénk északi
részében is. Hát akik a jövendőért
szenvetde, azok jövendőjéért ne gondos-
kodjunk? A könnyeket felszárítatlanul
hagyjuk? Megengedhetjük-e azt,
hogy békés családok földönfutókká
váljanak, hogy a templomokban el-
némuljon az imára hívó harangzó,
hogy ne legyen többé iskola, hol a
jövő nemzedék lelki és szellemi ki-
képzését nyerje? Hát a zengzetes ma-
gyar nyelv elmúljon ott, ahol a hő-
sök utolsó szava is e nyelven hang-
zott el?

Hisz azok a szerencsétlenek nem-
csak kárpótlást, de jutalmat is érde-
melnek. Kell, hogy jóléthez, hogy
kulturához segítsük őket, mi, akik
jólétben vagyunk és a kultura áldá-
sait élvezzük.

A kárpáti falvak felsegítésére
megindult mozgalom a háború leg-
gyönyörűbb, legfelemelőbb jelen-
sége. Itt tenni, segíteni kell min-
nenkinek. A legesekélyebb ado-
mány is egy-egy téglát jelent és
sok millió téglából épülnek fel
az elpusztított házak és kelnek
új életre elhamvadtt községek.
Mindenhová a jólét költözik majd,
a templomokban felhangzik Isten
dicsérete, az iskolákból kisugár-
zik a magyar nyelv művelése,
ápolása. És így még a gyászos
pusztulás is győzelmet jelent, mert
az idegen nyelvű Felvidékből tős-
gyökeres magyar terület lesz.

Ha pediglen a béke áldásos
korszakába jutunk ismét, elzarándok-
olunk majd a Kárpátok bér-
ceihez, hogy magyar érzésünket
még erősebbé tegyük, ott, ahol
annyi vér folyt, ahol harcosaink
örök álomban pihennek. Idézve a
költő szavait:

„Szent legyen a mező, a föld ott,
Hol végsőhajuk szálla ki!
Hol szabadságért véruk omlott:
Jertek a földet áldani!

Kedves Barátaim, a tiétek a
jövő, az élet, a tiétek lesz a sza-
bad, a független, a boldog Ma-
gyarország! Ünnepejétek meg-
mindig május 1-ét, mint a dicső-
ség napját, a kárpáti nagy győ-
zelem emléknapját. A Kárpátok
miatt örüljétek, hogy Magyaror-
szágban élhettek, a dicső magyar
hősök miatt pediglen legyetek
büszkéek arra, hogy magyarok
vagytok!

Az ujhelyi összes tanintézetek
lelkes ünnepekkel ülték meg a di-
adalmas évfordulót. Nagyon szép volt
az állami polg. leányiskola ünnepélye,
melynek gazdag programjából is ki-
emelkedtek Megela Irén, Werner
Gabriella és Szokoll Gabriella pom-
pás szavatai. Gyulay Károly igaz-
gató tartalmas záróbeszéde nagy hatást
keltett. Az ünnepélyen a közönség s
a növendékek köréből 140 korona
gyűlt egybe a kárpáti akció céljaira.

A Karolineum leánynevelő inté-
zetben is lelkes hazafias ünnepség ke-
retében zajlott le a Kárpátok ünnepe.

— máj. 3.

♂ A harmadik magyar és osz-
trák hadikölcsön. A világháború egyik
legmeglepőbb jelensége az a bámu-
latos pénzügyi teherbírási, amelyről a
magyar nemzet mind három hadi-
kölcsön alkalmával fényes tanubi-
zonyságot tett. Ismeretes, hogy a ma-
gyar birodalom nemzeti jövedelme a
legkedvezőbb számítással is évi 6000
milliónál többre nem tehető, míg ez-
zel szemben Ausztria ipar és mező-
gazdasági termelése évente legalább
14,000 millió korona tiszta értéket
produkál, Németország pedig Helfe-
rich becslése szerint évi 43 milliárd
márka, ami körülbelül 55 milliárd ko-
ronának felel meg. A nemzeti jöve-
delem nagyságához viszonyítva a
magyar birodalom fényesen kiállja a
versenyt a hadikölcsönök eredménye
tekintetében úgy Ausztriával, mint
Németországgal, noha évi nemzeti jö-
vedelme a lakosság számára viszony-
nyitva tudvalevően a legkisebb. — A
három német hadikölcsön ugyanis
kerekén 30 milliárdra, az osztrák 9-1
milliárdra, míg ezzel szemben a ma-
gyar 43 milliárdra rugott, tehát arány-
lag a legnagyobb sikerű gazdasági
erőfeszítést jelenti.

A harmadik hadikölcsön részle-
tes magyar és osztrák adatait össze-
hasonlítva kitűnik, hogy a kölcsön
demokratikus jellege tekintetében is
győzelmesen álljuk a versenyt a tö-
kével jóval gazdagabb és a gazda-
sági kultura nagyobb fokán álló Ausz-
triával. — Nálunk a kisjegyzések ösz-
szege (10,000 koronáig) 415 millió,
Ausztriában pedig 533 millió koronát
képvisel, tehát nálunk a kisjegyzés a
hadikölcsön 21%-át. — Ausztriában
azonban csak 12,7%-át tette ki. A
középnagyságu jegyzések aránya pe-
dig nálunk 25% volt, Ausztriában
csak 21,4%.

Polgár László

öngyilkossága.

— máj. 3.

Tegnap délelőtt megdöbbentő ön-
gyilkosság történt Ujhelyben: Polgár
László, a „Központi Kávéház” volt
tulajdonosa Wekerle-téri lakásán re-
volverrel halántékán lötte magát és
nyomban meghalt.

A hír egy pillanat alatt szerte-
futott a városban, mert az öngyilkos
nemcsak közismert, de közkedvelt
egyéniség is volt és méltán, mert
mindenkinek a véleménye megegye-
zik abban, hogy ritka jóindulatú, be-
csületes, szorgalmas ember volt, — s
e mellett kitűnő szakember, aki üz-
letét valóságos minta-kávéházzá tette.
Az esemény az első percekben

megfoghatatlannak, rejtélynek tűnt fel mindenki előtt, — annál is inkább, mert köztudott volt, hogy Polgár épen tegnapelőtt írta alá a szerződést, melylyel visszavásárolta a Központi Kávéházat s már minden előkészületet megtett arra, hogy a legközelebbi napokban ismét átvegye az üzletet. Szörnyű tettét családja s legszűkebb ismerősei sem sejtették előre, a hír mindenkire villámcsapásként hatott.

Ez az öngyilkosság mindenesetre, ha motyumait most már utólag némileg ki is lehet hámozni, a legérdekesebb lélektani problémák egyike.

Az tény, hogy a szerencsétlen embert már hosszú ideje elkésztette az a tudat, hogy ez előtt két évvel a legszerencsétlenebb időpontban adta át az üzletét, mert a kávéház épen a háboru első évében nagyon sokat forgalmazott, — viszont ő a háborus viszonyok folytán megfelelő más üzlethez nem jutott s így a készpénzéből élt s abból az egyre növekvő drágaság folytán sokat elköltött.

A kávéházat most nagy lelkiharc után vette vissza, mert nyilván félt attól, hogy a közel jövőben a forgalom a folytonos újabb behívások, stb. folytán mind egyre csökkenni fog. Ehhez járult, hogy 56 éves, elhízott ember volt, az utóbbi időben gyakran panaszkodott is, hogy munkaereje nagyon megcsökkent, — így attól is félt, hogy ha meglevő s már megcsappant tőkét szerencsétlenül fekteti be, akkor egészen tönkrement ember lesz.

Mindez azonban csak kombináció s még ha helyes kombináció is, nem nyújt elég magyarázatot ily szörnyű tette, különösen akkor, amikor az öngyilkos feleséget és két serdülő gyermeket hagyott itt s amikor még kétségtelenül volt, — hogy több vagy kevesebb, ez még meg nem állapítható, — tiszta vagyona.

A szerencsétlen ember egy levelet hagyott hátra feleségéhez. A levél azonban semmi pozitívumot nem mond, amiért erre a szörnyű elhatározásra jutott. Csak azt hangoztatja benne, hogy nem tud tovább élni.

A megdöbbenő eset városszerte nagy részvétet keltett.

A VILÁGHÁBORU.

A sajtóiroda hiteles távirati jelentése.

Visszavert olasz támadások.

Budapest, máj. 2.

Az osztrák-magyar vezérkar jelenti:

Orosz és délkeleti hadszíntér:

Nincs újabb esemény.

Olasz hadszíntér.

Az Adamello-szakaszon folyt harcokban 87 alpinit fogtunk el. A Dolomitokban az olaszok ma reggel megtámadták a Croda del Anconán és a Ruffredon levő állásainkat. Mindkét támadást visszavertük.

Höfer altábornagy,
a vezérkar főnökének helyettese.

Német sikerek a nyugati harctéren.

[Berlin, máj. 2.

A német nagy vezérkar jelenti:

Nyugati hadszíntér:

A Loostól délre a május elsejére virradó éjjel erősebb német tiszti járőr váratlanul benyomult az angolok árkaiba. Aki az ott levők közül menekülni nem tudott, elesett.

A Maas területen a tüzérségi harc erősödött. Mig a gyalogság tevékenysége a folyó baloldalán, Avocourtól északkeletre, előretolt őrsök kézigránt-harcára szorított, addig Douaumont erődöt délre és a Caillette erdőben a franciák egy támadását

csapatunk este több órák közelharcban visszaverték. Állásainkat kivétel nélkül megtartottuk.

Mint utólag jelentik, ápr. 30-án Chaume erőd felett, Verdun városától nyugatra és a thiervillei erdő felett, Verduntól délyugatra légi harcban egy-egy francia repülőgép lezuhant.

Beolke főhadnagy tegnap a Poivre hegygerincén a tizenötödik, Althaus báró főhadnagy pedig a St. Michel erődötől északra az ötödik ellenséges repülőgépet lőtte le.

Keleti és balkáni hadszíntér:

Lényeges esemény nem történt.

SZINHÁZ

**** Telt házak, nagy sikerek.** Ezek jellemzik Fodor kitűnő társulatának eddigi ujhelyi szereplését, melynek sikerét a „Tiszavirág” szombati premijere tetőzte be, amely az ujhelyi színháznak egyik legforróbb, legdiadalmasabb estéje volt. Az egész estén zúgott a taps és a kacagás s a telt ház közönsége melegen ünnepelte a szereplőket, elsősorban Albert Erzsit, aki ezen az estén végkép meghódította a közönséget s beigazolta, hogy oly kiváló primadonna, aminővel kevés magyar színpad dicsekedhetik.

Alig lehet eldönteni, hogy mit dicserjünk inkább: nemes énekművészetét, gyönyörű hangját, melylyel Rényi szép melódiáit tolmácsolta, vagy decens, bájos alakítását, nagystílyú színjátszó tehetségét. A közönség a maga egészében élvezte Albert Erzsit művészetét s nyílt színen és a felvonások után elhalmozta szeretetével s elismerésének jeleivel a kiváló művésznőt. Mellette tökéletes, pompás színészi alakításokat mutatták be *Falusy, Krémer, Heltay, és Tereszányi Viki.* Nagyszerű munkát végeztek *Andor Zsigmond* karnagy és *Krémer*, mint a pompásan perdülő előadás rendezője. — A Tiszavirágot megelőzőleg egy új magyar színművet mutattak be zsufozt ház előtt a társulat, *Gábor Andor Cyclamenjét.*

A nagy siker elsősorban Császár Kamilla és Fodor Oszkár érdeme volt, akik a főszerepeket kiváló alakításban mutatták be. Mellettük jelesül játszottak *Fenyő, Falussy* stb. is. — Hétfőn *Pásztor Zoltán* kiválóan ügyes kabaré-társulatának vendégjátéka tarkította a műsort s ez az előadás is a zsufozt ház nagy tetszése mellett folyt le.

Heti műsor.

Szerda: Leányvásár. (Operett.)
Csütörtök: Tündérlaki lányok. (Vígjáték.)
Péntek: Tiszavirág. (Operett.)
Szombat: Palka. (Fenyő Emil vendégfellépt) délután: Vén bakancsos és fia, [a huszár.
Vasárnap: este: Lyon Lea. (Fenyő Emil vendégfelléptével.)

HIREK.

Szent-Györgyi Béla.

— máj. 3.

Ujhely város társadalmának minden tagját, mintha csak valami hozzátartozóját vesztette volna el, oly mélyen megdöbbentette a fájdalom, hogy Szent-Györgyi Béla az ujhelyi házvezető, a 10-es honvédek vitéz, daliás századosa meghalt. Még szinte magunk előtt látjuk mindannyian Szent-Györgyi százados déleceg alakját, amint az első harctéren induláskor jókedvtől sugárzóva vezette felebrehozott vitézeinek csapatát, akik egytől-egyet rajongással szerették őt. — „Nem háboruba, de lakodalomba megyünk!” — ezt hangoztatta akkor a vitéz katonáknak és valóban ő az első perctől olyan lelkességgel, olyan kedvvel teljesítette kötelességét a becsület mezején, mintha csak lakodalomban

lett volna. Mint zászlóaljparancsnok győzelemről-győzelemre vitte az ujhelyi honvédeket s dicsőséget szerzett nemcsak magának, de szűkebb szülőföldjének is. A legszebb kitüntetések egész sorozatát kapta meg Ő Felségétől. És most, mialatt rövid szabadságon itthon volt, a hőst, aki anynyiszor állott golyózáporban, leterítette egy alattomos kór...

Városunkban köztisztületben álló családjá a következő megható gyászjelentést adta ki:

Szívünkben és lelkünkben mélyen megrendülve tudatjuk, hogy felejtethetetlen jó Testvérünk, kit velünk együtt rokon és jó barát egyaránt forrón szeretett, *Szent-Györgyi Béla* a 10. honvéd gyalogezred századosa, az 1. zászlóalj parancsnoka, két Signum Laudis, a III. oszt. katonai érdemkereszt, a német II. oszt. vaskereszt stb. tulajdonosa, az északi harctérről visszatérve, hirtelen támadt súlyos betegségében, 1916. évi április hó 29-én reggel 1/2 órakor Budapesten a belgyógyászati klinikán, életének 43-ik évében rövid szenvedés után meghalt.

Drága halottunkat hazahoztuk és f. évi május hó 2-án d. u. 5 órakor fogjuk a református egyház szertartása szerint az Apponyi-utca 20. szám alól a helybeli köztemetőben eltemetni.

Királyért és hazáért vonultál hadba mindenkit magával ragadó lelkesedéssel; győzelemről-győzelemre vittél honvédeidet, akik rajongva szertettek Téged; tudásodért és bátorságodért megkaptad a legszebb kitüntetéseknek egész sorát.

A szivedhez közel járt ellenséges golyó nem tudta kioltani oly nagyon értékes Életedet; a daliás katonát, a magyar honvédeknek igazi mintaképét egy alattomos kór döntötte korai sírba.

Csendesen és édesen pihenj; almodjál hű katonáidnak fényes győzelmeiről.

Sátoraljujhely, 1916. május 2-án. özv. Nagy Béláné Szent-Györgyi Julia, Székely Eleknek Szent-Györgyi Mária, Dongó Gy. Gézáné Szent-Györgyi Ilona, Finkey Pálné Szent-Györgyi Erzsébet, Szent-Györgyi József testvérei, a kiterjedt rokonság nevében.

Az elhunyt hős temetése tegnap délután ment végbe katonai pompával s az egész városnak impozáns mértékben megnyilvánult részvétele mellett. A temetésen ott volt a város egész társadalmá. Miskolcraolt bajtársainak tiszti küldöttsége jött el. A küldöttségben résztvettek Paravieini Jenő százados pótzászlóaljparancsnok-helyettes vezetése alatt Horváth Miklós százados, Cseh Gusztáv és dr. Szálka Valér főhadnagyok és ifj. Ehlert Gyula hadnagy. A harctéren küzdő bajtársai megbízásából egyenesen a frontról jött el *Kapás László* hadnagy. Képviselve volt az altiszti kar is. A hős százados ravatalát a koszorúk egész tömege borította. A gyászháznál *Enyedy Andor* helybeli ref. lelkes, a sírnál pedig *Fekete Lajos* tábori ref. lelkes tartottak megható, szép beszédeket.

— Az ujhelyi Vörös Kereszt fiókegyesület közgyűlése. A Vörös Kereszt Egyesület ujhelyi fióka vasárnap tartotta a vármegyeházán évi közgyűlést, amely tulajdonképpen két évre szólt, mert tavaly a háborus viszonyok miatt nem lett a közgyűlés megtartva. Vasárnap a tagok nagy számban gyűltek össze a vármegyeházán. A gyűlés megtartása után *Dókus Gyula* alispán, főmegbízott-helyettes jelentette, hogy a távol levő *Szinyei Merse* István főispán táviratilag üdvözölte a közgyűlést, mit a tagok örömmel vettek tudomásul. — Ezután az alispán felolvasta nagyszabású jelentését, melyben a fiókának a háboru óta kifejtett egész működését behatóan ismertette. Erre a munkálatra, melyből szépen bontakozik ki az ujhelyi Vörös Kereszt hatalmas tevékenysége, még visszatérünk. A jelentésben meleg köszönetet mondott az alispán a Vörös Kereszt intézménynek lelkes ujhelyi vezetői-

nek s pártfogóinak és különösen a dohánygyári Vörös Kereszt kiváló vezetőjének, gróf Székely Ernőnek. A közgyűlés közzétette tudomásul a főmegbízott-helyettes bő jelentését s azt a közgyűlés feltejesztési határozata.

— **Pintér István** arvaszéki arvaszékének elnöke a következő rendeletet küldötte szét az összes pléni községi és körjegyzői felhívom az összes községi körjegyzőket, hogy körletük területükön lakó gyámoltak és gondnokoltak vényes képviselőit, az összes gyámokot és gyámokat hívják fel a ditsák, hogy a negyedik hadikölcsön sikereinek előmozdítása, de gyámokot és gondnokoltak anyagi felelőssége is a negyedik hadikölcsön nyekből jegyzéseket eszközölni, a fias kötelességüknek ismerjék. A nyben a törvényes képviselői moljaik vagy gondnokoltak tátilag kezelt tőkék terhére nák ezen hadikölcsön-kötvény zéseket eszközölni, egy ez iránt vényeket haladéktalanul terjeszt be az arvaszékhez, hogy az arvaszék a hadikölcsön-kötvény jegyzésével kapcsolatban intézkedése idejekorán megtehesse. A háború még nincs vége s a biztos és ges győzelmet csakis úgy biztosíthatjuk, ha mi is itt mindannyian a mögött, éppen úgy, mint vitéz nánk a fronton, hazaszeretettel hatva, buzgón teljesítjük kötelességünket. Ugyanezért teljes bizalommal felhívom az összes községi és jegyző urakat, hogy a gyámoltak gondnokoltak hadikölcsön jegyzéséből kifolyólag teljes ügyességgel lássanak hozzá a szükséges terhez. Különösen az arvaszékba nyújtandó sürgős kérvények szállításánál nyújtsanak segítségüket moltak és gondnokoltak törvényes képviselőinek s őket buzdítva, világosítsák fel az érdeklődő képviselőket, hogy ezen ügyben denféle felvilágosítást készséggel adjanak az arvaszék elnökének.

— **Közgyűlés.** A bodrogkői szászabályozó társulat f. évi május hó 5-én d. u. 9 órakor Sátoraljujhelyben, a vármegyeháza színház-ülsőtermében választmányi és ugyanezen d. u. 2 és fél óráig rendkívüli közgyűlést tart.

— **Halálozás.** *Lippe Ignác* rospataki járási szolgabíró és legmunkásabb, kiváló szakkepességgel felruházott s mindenki által tisztelt tisztviselője, ki régebben Ujhelyben is működött, életének 54-ik évében, hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése osztatlan részvétet keltett végbe.

Főszerkesztő és lapfőigazgató: **Ehlert Gyula**
Felolvasó szerkesztő: **Teleky Sándor**

HIRDETÉSEK.

Használt ke...
vagy
szobaszékek
veszek
MATAJECZ GYUL
a Színház-étterem tulajdonosa

Alkoholmentes
italok minden izben és ar...
Egyedüli árusítója:
a Pannonia kávéház